

Când vii...

George Pena

Când vii, neliniștea mă bântuie frumos
și trec prin mine, volți și amperi;
ca oricărui muritor cu nume duios,
sărutările, tu, mi le numeri.

Când vii, eu sunt aprins de tăcere
și ard pe-un rug de așteptare;
mă chinuie un mare foc ce pierde
și-l simt pe sânii tăi, cum moare.

Când vii, cu raiul tău de plăcere,
mi se umple viața de fiori,
și tot uit, de tristețe și de himere,
când cu tine mă înfășori.